

En postföreståndare

Posten i Kolbäck – Två bilder berättar

En fjärde dam, i min serie om bemärkta kvinnor i Kolbäck, som säkert de flesta kom i kontakt med är postexpeditionsföreståndare Signe Sundqvist. Som tjänsteförrättare var hon säkert en plikttrogen och effektiv myndighetsperson. Man kunde dock inte kalla henne tillmötesgående gentemot kunderna.

Som blyg 13-årig springpojke var postärendena inget jag såg fram emot. Signe hade alltid något att anmärka på. Om det inte var annat så satt frimärket snett vilket omedelbart gav upphov till en hög och ljudlig reprimand. Det var inte bara jag som fick mina fiskar varma men det kanske bara var jag som tog åt mig.

Som chef var Signe säkert inte god att tas med. Här en liten episod som belyser arbetsmiljön.

Lantbrevbärare Ragnar Wallberg blev en dag på sin runda inbjuden till banvaktaren, vid järnvägsövergången i Åskebro, på kaffe och något stärkande. Banvaktaren behövde prata lite och en brevbärare på den tiden kunde berätta mycket om vad som tilldrog sig på bygden.

Hur det än var så slutade Ragnars runda den dagen hos banvaktaren med resultat att en del postlådor efter rutten förblev tomma.

Signe fick reda på händelsen och tog honom i upptuktelse. Wallberg ursäktade sig och förklarade händelse:

"Det var så att när jag kom till järnvägen så kom tåget och cykeln blev så rädd så jag var tvungen att gå hem mä han"

På bilden ovan postpersonalen år 1929: Ruth Ahlström, Ragnar Wallberg, Signe Sundquist och Gustav Andersson.

Vid ett inbrott i början av 1940 – talet sprängde tjuvar kassaskåpet i postkontoret, men kammade noll. Personalen hade av misstag glömt ställa in kassaskrinet i skåpet. Skrinet innehöll vid tillfället 78 000:- i folkpensionspengar.

Kurt Larsson

Post-Gustav 1925